

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/266/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223760
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512223760.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 23.1.2014, č.k. 6C/156/2012-59 v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 23.1.2014, č.k. 6C/156/2012-59 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Druhým výrokom napadnutého uznesenia zamietol súd prvého stupňa návrh odporcu na spojenie vecí vedených na tamojšom súde v súdnom oddelení 6C s totožnými účastníkmi a predmetom konania sp. zn.

6C/143/2012, 6C/144/2012, 6C/145/2012, 6C/146/2012, 6C/147/2012, 6C/149/2012, 6C/150/2012, 6C/151/2012, 6C/152/2012, 6C/153/2012, 6C/155/2012, 6C/156/2012, 6C/157/2012, 6C/158/2012, 6C/159/2012, 6C/160/2012, 6C/161/2012, 6C/162/2012, 6C/163/2012, 6C/165/2012, 6C/166/2012, 6C/168/2012, 6C/169/2012, 6C/171/2012, 6C/172/2012, 6C/174/2012, 6C/175/2012, 6C/177/2012, 6C/182/2012, 6C/183/2012.

Svoje rozhodnutie vo vzťahu k návrhu navrhovateľa odôvodnil tým, že skutočnosť, že navrhovateľ podal ústavné sťažnosti proti právoplatným uzneseniam Krajského súdu v Bratislave, nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ani podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Súd poukázal na to, že tam, kde to zákonodarca považoval za vhodné a účelné, vzťah všeobecných súdov a ústavného súdu jednoznačne upravil. Súdu návrhu na prerušenie konania nevyhovelo, nakoľko sa s tvrdeniami navrhovateľa o potrebe prerušenia konania nestotožnil. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 460/2013-10 zo dňa 26.9.2013, ktorým Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa pre nedostatok svojej právomoci.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že súd vôbec nekonkretizoval, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinnými dôkazmi. Súdu poslal v prílohe elektronicky sťažnosť Ústavnému súdu SR, takže súd poznal jej obsah a dôvody. Svoj návrh na prerušenie konania riadne odôvodnil. V podanej žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému

na tomto súde bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. S jeho právnym názorom sa stotožnil napríklad Krajský súd v Trnave v rozhodnutí 11NcC/46/2012-24, ktorý vylúčil v obdobnej veci všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda. Rovnako rozhodli aj krajské sudy v Nitre a Prešove. Konanie by preto malo byť rozhodne prerušené až do rozhodnutia Ústavného súdu SR o otázke nestrannosti súdu a sudcu na základe návrhu navrhovateľa. Žiada preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súd prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Dôvodom návrhu navrhovateľa zo dňa 19.9.2013 na zrušenie nariadeného pojednávania na deň 23.9.2013 a na prerušenie konania, zaslaným súdu v elektronickej podobe dňa 20.9.2013 (č.l. 46 spisu), bolo podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Sťažnosťou napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/94/2012 a domáhal sa vydania nálezu, že týmto rozhodnutím bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Súčasne sa domáhal priznania finančného zadosťučinenia v sume 500,- eur, ako aj zrušenia rozhodnutia zo dňa 16.10.2012, sp. zn. 3NcC/94/2012 a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení zrozumiteľne odôvodnil, prečo dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania. Vyporiadal sa tak s návrhom navrhovateľa na prerušenie konania v súvislosti s konaním na Ústavnom súde SR o jeho sťažnosti, a tento zamietol. Navrhovateľ dôvody zamietnutia návrhu na prerušenie konania uvedené v odôvodnení uznesenia nijako nespochybnil, nevyvracia ich, ani s nimi nepolemizuje, len všeobecne a bezdôvodne označil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné. Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že svoj návrh na prerušenie konania zdôvodnil a podložil listinnými dôkazmi. Táto námietka je úplne bezdôvodná, lebo súd svoje rozhodnutie ani nezaložil na tom a neodôvodňoval tým, že by navrhovateľ svoj návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinnými dôkazmi.

Navyše, ako zistil odvolací súd, uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 10.9.2013, č.k.

III. ÚS 424/2013-11, bola aj ústavná sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/94/2012 odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Možno preto konštatovať, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania ani nemal akýkoľvek vecný a právny základ, pretože ho navrhovateľ podal v čase, keď o jeho ústavnej sťažnosti už Ústavný súd SR rozhodol a sťažnosť odmietol. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa (23.1.2014) teda na Ústavnom súde SR už žiadne konanie o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, týkajúcej sa tejto veci, ani neprebiehalo.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.